

หุ่นนิ่งจากสำนึกของเมือง
Social Representation

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560 - 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

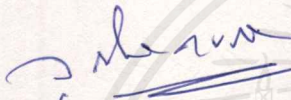
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิติพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

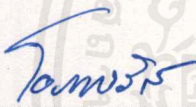
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกกร คงคา)

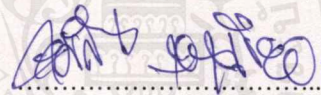
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

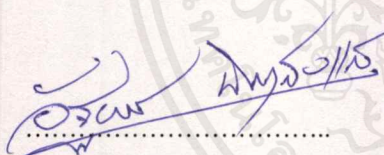
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

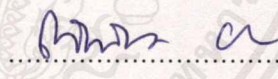
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

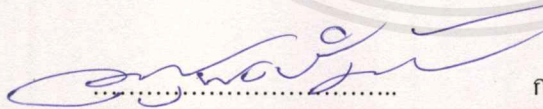
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุฐพร นิยมาลัยแก้ว)

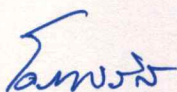
กรรมการ

(อาจารย์ณัฐรัตน์ บัวลอย)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	หุ่่นึ่งจากสำนึกของเมือง
	Social Representation
ชื่อ	นาย อัยฎา สงวนทรพย์
รหัสนักศึกษา	57020561
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 – 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.มถ. โอภาจรส นันทวัน

บทคัดย่อ

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ หุ่่นึ่งจากสำนึกของเมือง ” เป็นการนำเสนอความเป็นสังคมวัฒนธรรม ที่ข้าพเจ้าต้องเจอทุกวันเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความวุ่นวาย การเอารัดเอาเปรียบ การกระเสือกกระสนที่จะได้สิ่งของนั้นมา คือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จากการถูกประเมินจากวัตถุ ข้าพเจ้าจึงคิดหาวิธีผ่อนคลายจากสภาวะ ความตึงเครียดนั้น โดยการมองความงาม จากวัตถุที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความเป็นวัตถุที่จำเป็นต่อชีวิตเราจริงๆทำให้ข้าพเจ้ามีจินตนาการร่วมโดยอ้างอิงการความเป็นเมือง ถ่ายทอดจินตนาการออกมาในรูปแบบของหุ่่นึ่ง

กระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เป็นการนำเสนองานผ่านกระบวนการทางจิตรกรรมในรูปแบบเหมือนจริง

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูล ค้นหาแรงบันดาลใจเพื่อนำข้อมูลมาสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเป็นขั้นตอนมีระบบแบบแผนมากขึ้น ได้การพัฒนาแนวคิด และรูปแบบตลอดจนการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน และข้าพเจ้าหวังว่าผลงานชุดนี้จะสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ชมและสังคมในเรื่องคุณค่าของวัตถุ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.มล. โอภาษจรัส
นันทวัน ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่
ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ บิดามารดา
ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนคุณครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้
และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

อัญญา สงวนทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	8
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8
3.2 กระบวนการสร้างงาน	19
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	23
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	23
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	30
บทที่ 5 บทสรุป	36
เอกสารอ้างอิง	37
ภาพผลงานศิลปะ	38
ประวัติผู้เขียน	42

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. อิทธิพลจากศิลปิน นที อุดฤทธิ	5
2. Tales of Yesterday, Today and Tomorrow	6
3. อิทธิพลจากศิลปิน Ron English	7
4. Ron English Reimagines Pablo Picasso's	7
5. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1	8
6. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1	9
7. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2	9
8. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2	10
9. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 3	10
10. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 3	11
11. ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 3	11
12. ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 3	12
13. ภาพร่างชิ้นที่ 6 ชุดที่ 3	12
14. ภาพร่างชิ้นที่ 7 ชุดที่ 3	13
15. ภาพร่างชิ้นที่ 8 ชุดที่ 3	13
16. ภาพร่างชิ้นที่ 9 ชุดที่ 3	14
17. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 4	15
18. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 4	15
19. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 4	16
20. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 4	16
21. ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 4	17
22. ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 4	17
23. ภาพร่างชิ้นที่ 6 ชุดที่ 4	18
24. ภาพร่างชิ้นที่ 7 ชุดที่ 4	18
25. ภาพร่างชิ้นที่ 8 ชุดที่ 4	19
26. แสดงการถอดลายเส้นเพื่อง่ายต่อการร่างงาน	21
27. แสดงการลงน้ำหนักสีแบบรวมๆเพื่อให้มีชั้นสีในการเกลี่ยเนียน	21

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. แสดงการลงสีชั้นที่สองเพื่อเพิ่มความแน่นของสี	22
29. แสดงการลงน้ำหมักชั้นที่สามพร้อมเก็บลายละเอียดพื้นผิวเพื่อความสมบูรณ์	22
30. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ก.	24
31. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น ข.	24
32. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง ก.	25
33. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง ข.	25
34. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง ค.	25
35. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ก.	26
36. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ข.	26
37. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว ค.	26
38. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุสี ก.	27
39. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุสี ข.	27
40. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุสี ค.	27
41. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนัก ก.	28
42. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนัก ข.	28
43. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนัก ค.	28
44. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุที่ว่าง ก.	29
45. แสดงการวิเคราะห์ทัศนธาตุที่ว่าง ค.	29
46. แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 1	30
47. แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 2	32
48. แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 3	33
49. ชื่อภาพ หนึ่งจากสำนักของเมือง 1	39
50. ชื่อภาพ หนึ่งจากสำนักของเมือง 2	40
51. ชื่อภาพ หนึ่งจากสำนักของเมือง 3	41

บทที่ 1

บทนำ

สังคม คือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ เช่น อาชีพ อายุ เพศ ศาสนา ฐานะ ที่อยู่อาศัย สังคมของมนุษย์เกิดจากกลุ่มบุคคลที่มีความสนใจร่วมกันไม่ว่าจะในด้านใด และมักจะมีวัฒนธรรมหรือประเพณีรวมถึงภาษา การละเล่นและอาหาร การกินของตนเองในแต่ละสังคม การที่มนุษย์รวมกันเป็นสังคมนั้น ช่วยให้มนุษย์สามารถสร้างและ พัฒนาสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งอาจเป็นไปได้ถ้าต้องทำสิ่งนั้น โดยลำพัง ขณะเดียวกันสังคมที่พัฒนาหรือกำลังพัฒนาเป็นเมืองขนาดใหญ่ ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีช่วยในการทำงานอย่างมากนั้น ก็อาจส่งผลให้ประชากรที่ไม่สามารถปรับตัวตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวหรือความรู้สึกว่าตนเองไม่มีส่วนร่วมในสังคมขึ้นมาได้

ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวมานั้น ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจ ที่จะนำเสนอสังคมในอุดมคติ ที่ถูก ประกอบสร้างขึ้นมาจากวัตถุในชีวิตประจำวันที่เป็นภาพแทนของสังคมในปัจจุบัน ในรูปแบบงาน ศิลปะแบบเหมือนจริง และนำเสนอความงามที่ผู้เขียนประทับใจ ถ่ายทอดให้ผู้คนได้รับรู้และ หลงใหลประทับใจมีจินตนาการร่วม ในความงามของความเป็นเมืองในอุดมคติ และเพื่อสร้างสรรค์ ความเป็นเมืองในรูปแบบใหม่ให้คนเมือง สนุกสนานในรูปแบบศิลปะ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมบริโภคนิยม และการวัดค่าของคนจากวัตถุของสังคมไทยในยุค ปัจจุบันนี้ คงไม่แปลกที่สินค้ามีเยื่อ ราคาแพง และได้รับความนิยมจากคนส่วนใหญ่ ที่รู้จักกันใน นามสินค้า “แบรนด์เนม” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า หรืออุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกอย่าง โทรศัพท์มือถือถื่นนั้น จะเข้ามามีบทบาทในชีวิตของใครหลายๆ คน มากกว่าการเป็น สิ่งของเครื่องใช้ หากยังเป็นเครื่องวัดความมั่งมี วัดความดีงาม ความน่าเคารพ สรรเสริญของคนใน สังคม สิ่งนี้ถือเป็นวิกฤติทางจิตใจ ทำให้คนในปัจจุบันต้องพยายามทำงานหนักเพิ่มภาระให้ตัวเอง เพื่อหาเงินนำมาซื้อสิ่งของเหล่านั้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม

วัตถุเป็นเหมือนภาพแทนของสังคมในแต่ละยุคสมัย ที่บ่งบอกความเป็นอยู่ของคนในยุค นั้นๆเป็นภาพแทนของความเป็นจริง คนในสังคมปัจจุบันต่างยึดติดอยู่กับค่านิยมทางวัตถุ คนดีไม่มี บทบาท ขาดโอกาสทำประโยชน์เพื่อสังคม เลือกลงมองคนจากวัตถุมากกว่าจิตใจ จึงเป็นเหตุให้ หลายๆ คนที่ขาดสติความยั้งคิด เลือกลงเดินตามทางผิด คึ้นรนแสวงหาข้าวของเครื่องใช้ราคาแพง

เพียงเพื่อความภาคภูมิใจในการได้ครอบครอง ได้โอ้อวด โดยไม่เลือกวิธีการในการแสวงหาสิ่งเหล่านั้น ดังที่เป็นข่าวออกสื่อกันได้แทบทุกวัน ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาสาวขายบริการทางเพศ การฉกชิงวิ่งราวจนบานปลายถึงขั้นการปล้นธนาคาร ส่วนในครอบครัวที่มีฐานะ การใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายไปกับข้าวของที่เรียกได้ว่าไม่ได้มีความจำเป็นต่อปัจจัยในการดำรงชีวิตเหล่านี้ จะยิ่งพอกพูนนิสัยแห่งความฟุ่มเฟือยใช้เงินแลกความสุข จากการได้เดินซื้อของและมีของใช้ราคาแพงไว้โอ้อวดซึ่งกันและกัน ใครที่ไม่มีเมื่อเห็นคนอื่นมี แล้วหลงคิดไปว่าการมีบ้างถือเป็นเรื่องที่ดี ก็จะเป็นทุกข์ เป็นร้อน และเข้าสู่วังวนแห่งการกระทำความผิดเพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งของที่เรียกกันว่าแบรนด์เนม ที่สมมติกัน ไปว่าเป็นของมีค่า เป็นเครื่องตีตราความดีงามของคนในสังคมได้

ความเป็นวัตถุในสังคมปัจจุบันจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเลือกทำงานชุดนี้ โดยเลือกวัตถุในชีวิตประจำวันที่แสนจะธรรมดา วัตถุที่มีคุณค่าทางการดำเนินชีวิต นำมาประกอบสร้างให้เกิดเป็นเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้า ที่ปราศจากวัตถุนิยมที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ความเป็นสังคมวัตถุนิยม ที่ข้าพเจ้าต้องเจอทุกวันเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความวุ่นวาย การเอารัดเอาเปรียบ การกระเสือกกระสนที่จะได้สิ่งของนั้นมา คือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จากการถูกประเมินจากวัตถุ ข้าพเจ้าจึงคิดหาวิธีผ่อนคลายจากสภาวะ ความตึงเครียดนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความเป็นวัตถุที่จำเป็นต่อชีวิตเราจริงๆทำให้ข้าพเจ้ามีจินตนาการร่วมโดยอ้างอิงการความเป็นเมือง เลื่อนนำเสนอความประทับใจมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพจิตรกรรม

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ด้านเนื้อหา	ถ่ายทอดความเป็นเมืองในอุดมคติของผู้เขียนผ่านความเป็นวัตถุในชีวิตประจำวัน
ด้านรูปแบบ	ผลงานชุดนี้สร้างสรรค์ในรูปแบบศิลปะแบบเหมือนจริง (Realistic)
ด้านเทคนิค	สร้างสรรค์และถ่ายทอดด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานของผู้เขียนประกอบด้วยงานจิตรกรรม 1 ชุด ทั้งหมด 3 ชั้น

1. ขนาด 170 x 100 เซนติเมตร
2. ขนาด 180 x 100 เซนติเมตร
3. ขนาด 150 x 110 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

ภาพแทน (Representation) คือ ผลผลิตความหมายของสิ่งที่คิด (concept) ในสมองของเรา ผ่านภาษา เป็นการเชื่อมโยงระหว่างความคิดและภาษา ซึ่งทำให้เราสามารถอ้างอิงถึงโลกวัตถุจริงๆ ผู้คน เหตุการณ์ หรือจินตนาการถึงโลกสมมุติ ผู้คน และเหตุการณ์สมมุติได้ การสร้างภาพแทนนั้น ประกอบไปด้วยกระบวนการ 2 กระบวนการ หรือ ระบบการสร้างภาพแทน 2 ระบบ ด้วยกัน คือ

ระบบแรก คือ ระบบที่จะช่วยในการจัดจำแนกวัตถุ ผู้คน และเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์กับชุดความคิด (a set of concept) หรือ ภาพแทนในความคิด (mental representation) ซึ่งมีอยู่ในสมองของเรา ถ้าไม่มีระบบนี้ เราจะไม่สามารถตีความ โลกแห่งความหมายได้ ความหมายนั้นขึ้นอยู่กับระบบความคิด และภาพ (image) ที่ถูกสร้างขึ้นในความคิดของเราซึ่งสามารถใช้แทนที่หรืออ้างอิงถึงโลกวัตถุ ทำให้เราสามารถที่จะอ้างอิงถึงสิ่งต่างๆ ทั้งที่อยู่ในสมองและนอกสมองของเราได้ การที่เราเรียกระบบที่ช่วยจำแนกแยกแยะว่าเป็นระบบการสร้างภาพแทน ก็เพราะว่า มันไม่ได้ประกอบไปด้วยความคิดที่เป็นปัจเจกเท่านั้น แต่มีความหลากหลายในการรวบรวม การจัดกลุ่ม การจัดหมวดหมู่ การจัดประเภทของความคิด และสร้างความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างกันได้ ยกตัวอย่างเช่น เราใช้หลักเกณฑ์ความคล้ายคลึงและความแตกต่างในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดหรือสร้างความแตกต่างของความคิดจากสิ่งต่างๆ เช่น เรามีความคิดว่า ในบางประการ นกเหมือนกับเครื่องบินบนท้องฟ้า ซึ่งความคิดนี้ตั้งอยู่บนฐานของความจริงที่ว่า พวกมันเหมือนกันเพราะพวกมันบินได้ แต่ในขณะเดียวกันเราก็มีความคิดว่า มันมีความแตกต่างในประการอื่นๆ อีก คือ นกเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ในขณะที่เครื่องบินเป็นประดิษฐ์กรรมของมนุษย์ การผสมและจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ เพื่อก่อรูปของความเข้าใจ (idea) และความเห็นอย่างซับซ้อนนั้นเป็นไปได้ ก็เพราะ ความคิดของเราถูกจัดการด้วยระบบการจัดจำแนกความแตกต่างจากตัวอย่างข้างต้น ในการแยกแยะครั้งแรก อยู่บนฐานของความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บินได้กับบินไม่ได้ และในการแยกแยะครั้งที่สองอยู่บนฐานของความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมากับสิ่งที่ป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีกฎเกณฑ์อื่นๆ อีกในการจัดการแยกแยะซึ่งทั้งหมดทำงานภายใต้ระบบความคิด เช่น การจัดลำดับก่อนหลัง ความคิดใดมาก่อนและความคิดใดมาทีหลัง หรือ การจัดลำดับตามหลักเหตุผล อะไรเป็นสาเหตุของอะไร เป็นต้น ความคิดนั้นไม่ได้ถูกเก็บรวบรวมแบบสุ่ม แต่ความคิดถูกรวบรวม จัดการ และจำแนกเข้าสู่ความสัมพันธ์อันซับซ้อนกับสิ่งอื่นๆ

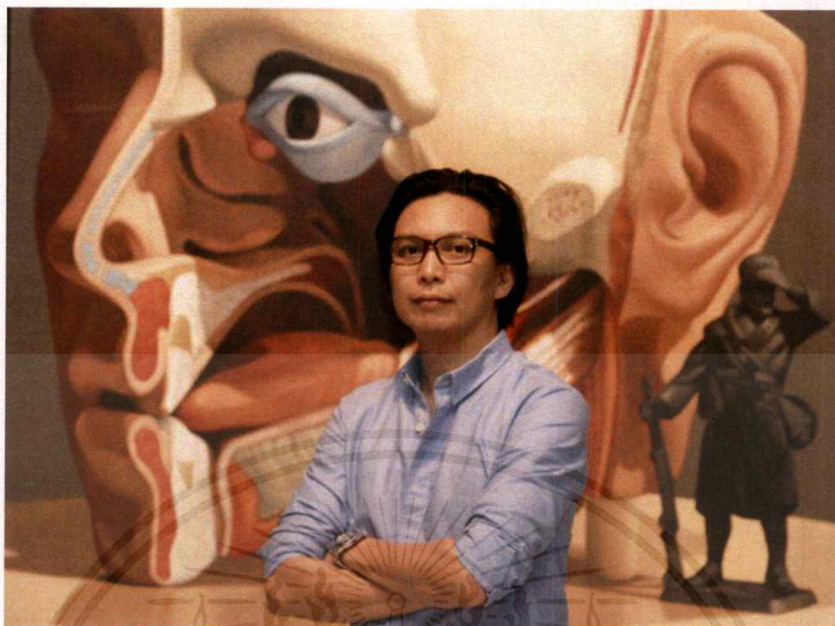
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ความคิด (conceptual map) ซึ่งเรามีในสมองนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล นั่นทำให้เราตีความ โลกและทำความเข้าใจ โลกแตกต่างกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า พวกเราแต่ละคนเข้าใจและตีความ โลกในลักษณะเฉพาะและเป็นปัจเจก แต่อย่างไรก็ตาม เราสามารถที่จะสื่อสารกัน ได้ก็ เพราะเราแบ่งปันแผนที่ความคิดที่มีความเหมือนกัน และทำความเข้าใจหรือตีความหมาย โลกในแนวทางที่คล้ายคลึงกันแบบกว้างๆ นั่นคือความหมายที่แท้จริงเมื่อเราพูดว่า เราอยู่ในวัฒนธรรมเดียวกัน เพราะเราตีความ โลกแบบกว้างๆ เหมือนกัน ทำให้เราสามารถสร้างความหมาย ในเชิงวัฒนธรรมร่วมกันได้ และสร้าง โลกทางสังคมซึ่งพวกเราอาศัยอยู่ร่วมกันได้

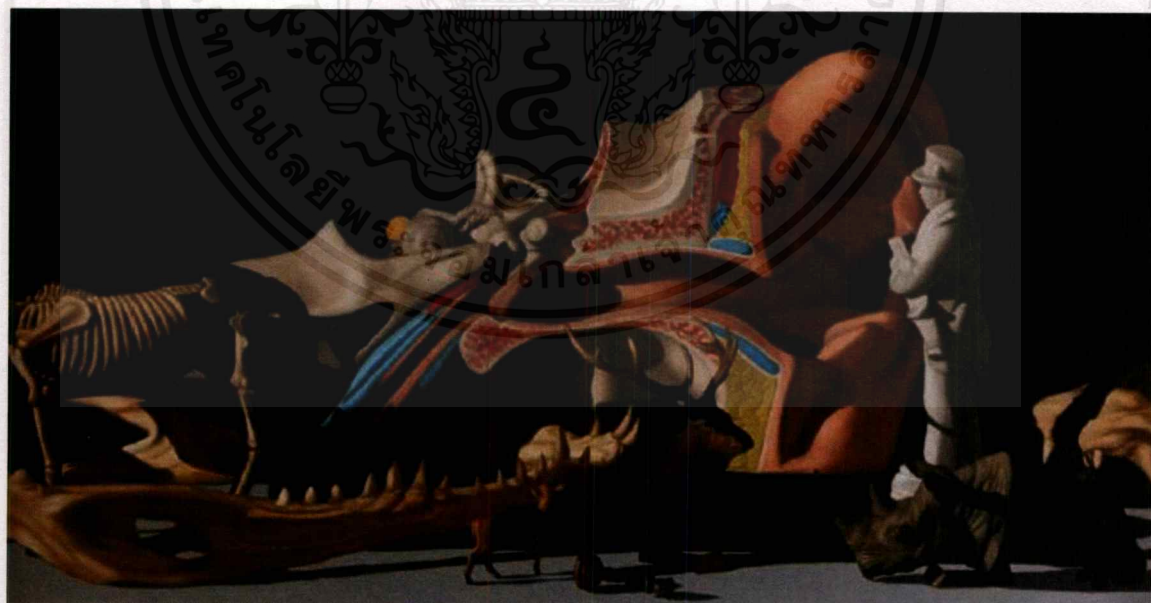
ระบบที่สอง อย่างไรก็ตาม แผนที่ความคิดร่วมกันก็ยังไม่พอ เราจะต้องสามารถอ้างอิงหรือ แลกเปลี่ยนความหมายและความคิดได้ด้วย เราจะทำเช่นนั้น ได้ก็ต่อเมื่อเราใช้ภาษาร่วมกัน ซึ่งเป็นเพียงวิธีการเดียวเท่านั้น ดังนั้น ภาษา ก็คือ ระบบการสร้างภาพแทนระบบที่สอง ซึ่งเกี่ยวข้องใน กระบวนการสร้างความหมายทั้งหมด แผนที่ความคิดที่เรามีร่วมกันจะต้องถูกแปลไปเป็นภาษาที่เรา ใช้ทั่วไป เราจึงจะสามารถจับคู่ความคิดและความเข้าใจต่างๆ เข้ากับคำที่ต้องการเขียน เสียงที่ต้องการพูด หรือภาพที่ปรากฏได้อย่างแน่นอน โดยทั่วๆ ไป เราเรียกคำ เสียง หรือภาพที่มีความหมายว่า “สัญลักษณ์” สัญลักษณ์เหล่านี้แทนที่หรืออ้างอิงความคิดหรือความสัมพันธ์ระหว่าง ความคิดต่างๆ ที่เรามีในสมอง พร้อมๆ กับ การสร้างระบบความหมายทางวัฒนธรรมของเราขึ้นมา

สัญลักษณ์ ถูกจัดการ โดยภาษา ทำให้เราสามารถแปลงความคิดของเราไปสู่ถ้อยคำ เสียงหรือภาพ และทันทีที่มีการใช้สัญลักษณ์ มันจะปฏิบัติการ ในฐานะภาษา แสดงความหมายและสื่อสารความคิด ของเราไปยังคนอื่นๆ คำว่า “ภาษา” ในที่นี้นั้น มีความหมายกว้างขวาง ระบบการเขียนที่มีความ เฉพาะ หรือระบบการพูดที่มีความเฉพาะทั้งสองสิ่งนี้ถูกจัดเป็น “ภาษา” อย่างไม่มีข้อสงสัย แต่ภาษายังรวมถึงภาพต่างๆ ที่เห็น แม้ว่าจะสร้างขึ้นมาโดยใช้มือ เครื่องจักร อิเล็กทรอนิกส์ ดิจิตอล หรืออื่นๆ เมื่อพวกมันถูกใช้แสดงความหมาย ก็จัดเป็นภาษา และยังรวมถึงสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่ “ภาษาศาสตร์” ซึ่งใช้แสดงความรู้สึกโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น “ภาษา” ของการแสดงความรู้สึกทาง สี หน้า ท่าทาง หรือ “ภาษา” ของแฟชั่น เสื้อผ้า ไฟจราจร เป็นต้น แม้กระทั่ง บทเพลงก็เป็น “ภาษา” ที่ มีความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างเสียง และคอร์ดต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน เสียง คำ ภาพ หรือสิ่งใดๆ ที่ทำหน้าที่ในฐานะสัญลักษณ์ และถูกจัดการด้วยสัญลักษณ์เข้าไปสู่ระบบ ซึ่งสามารถบรรจุและ แสดงความหมายได้ ในมุมมองนี้ล้วนถูกจัดเป็น “ภาษา” ทั้งสิ้น

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ภาพที่ 1 อิทธิพลจากศิลปิน นที อุตถุทธิ์ อ้างอิง : <http://www.manager.co.th/asp-bin/viewgallery.aspx?newsid=9560000089963&imageid=2742890>

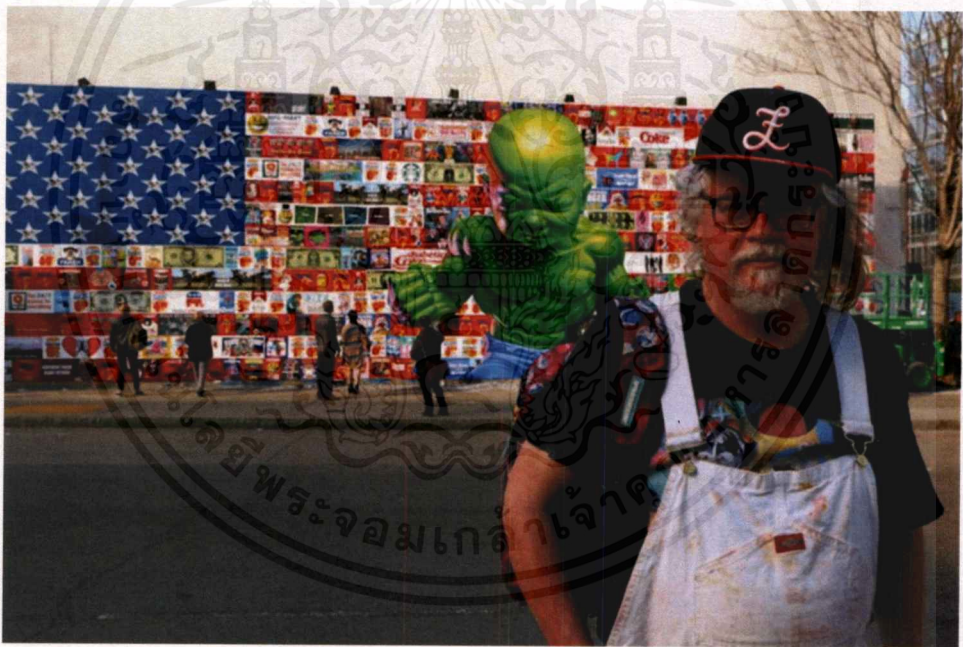
ภาพที่ 2 Tales of Yesterday, Today and Tomorrow. เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ สร้างในปี : 2009

อ้างอิง <http://www.megazy.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานที่มีอิทธิพล Tales of Yesterday, Today and Tomorrow , 2009 ^{ผู้} Illustration of Crisis
ในปี 2012

สุนทรียศาสตร์สำหรับศิลปินเป็นธาตุพื้นฐานที่ควรพิจารณาสุนทรียศาสตร์ที่หนีที่อธิบายผ่านทัศนศาสตร์ส่วนบุคคลจากความคิดที่ไม่เห็นพ้องจากรูปลักษณะคือลักษณะที่มันทำให้เราไม่ตื่นเต้นไม่เกิดความรู้สึกร่วมไม่เกิดการยอมรับหรือไม่ก่อให้เกิดการคิดต่อจึงเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากถ้าจะให้นิยามเป็นคำพูดเพราะคล้ายว่าเมื่อเริ่มต้นสร้างศิลปะสุนทรียศาสตร์เป็นสิ่งที่มาพร้อมกับการสร้างสรรค์อย่างไรก็ตามที่ไม่ได้ปฏิเสธแนวทางที่ปราศจากสุนทรียศาสตร์ในงานศิลปะว่าจะไม่สามารถสื่อสารงานศิลปะออกมาได้หากแต่อาจจะต้องหาอะไรบางอย่างมาทดแทนซึ่งมันยากสิ่งที่จะต้องจะเป็นมากที่สุดคือการเข้าใจในสุนทรียศาสตร์มาเป็นอย่างดีก่อนที่จะถอดหรือโครงสร้างสุนทรียศาสตร์

ภาพที่ 3 อิทธิพลจากศิลปิน Ron English. อ้างอิง : <https://viewing.nyc/ron-englishs-new-popaganda-mural-covers-the-houston-and-bowery-graffiti-wall/>

รอน อกกลิช (Ron English) เกิดปี 1959 เป็นศิลปินร่วมสมัยชาวอเมริกันที่สำรวจภาพแบนด์และการโฆษณา เกิดในนิวยอร์กวิลล์ รัฐเทนเนสซีรัฐ เขาเป็นที่รู้จักสำหรับการใช้สีและหนังสือการ์ตูนภาพตัดปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 Ron English Reimagines Pablo Picasso's. เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

อ้างอิง : <http://nousculture.com/ron-english-contemporizes-guernica/>

วิเคราะห์อิทธิพลที่ได้จากศิลปิน

เป็นการหยิบจับวัตถุที่มีความหมายต่าง ๆ มาจัดวางเพื่อเป็นต้นแบบในการเพ้นท์ วัตถุแต่ละชิ้นล้วนแล้วแต่มีความหมายในตัวของมัน ศิลปินใช้วัตถุชนิดต่าง ๆ มาจัดวางเพื่อสร้างภาษาที่จะใช้สื่อผ่านความเป็นจิตกรรมของเขา ทั้งวิธีการเพ้นท์พื้นผิวของวัตถุแต่ละชนิดก็มีความเป็นพื้นผิวที่ต่างออกไปจากต้นแบบเพื่อสื่อความหมายในแบบที่ศิลปินอยากสื่อ

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ความเป็นสังคมวัตถุนิยม ที่ข้าพเจ้าต้องเจอทุกวันเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความวุ่นวาย การเอารัดเอาเปรียบ การกระเสือกกระสนที่จะได้สิ่งของนั้นมา คือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จากการถูกประเมินจากวัตถุ ข้าพเจ้าจึงคิดหาวิธีผ่อนคลายจากสภาวะ ความตึงเครียดนั้น โดยการมองความงามจากวัตถุที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในความเป็นวัตถุที่จำเป็นต่อชีวิตเราจริงๆ ทำให้ข้าพเจ้ามีจินตนาการร่วมโดยอ้างอิงการความเป็นเมือง เลื่อนนำเสนอความประทับใจมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพจิตกรรมชุดนี้ ถ่ายทอดจินตนาการออกมาในรูปแบบของหุ่นนิ่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานในหัวข้อเรื่อง “ หนึ่งจากสำนักของสังคมเมือง ” ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากความรู้สึกส่วนตัวที่มีที่มาวัตถุในชีวิตประจำวันเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบัน นำมาประกอบสร้างให้เกิดเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้า นำมาสู่กระบวนการทางจิตรกรรม 2 มิติโดยผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ ค้นหาแนวคิด รูปแบบและเทคนิควิธีการ ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะแสดงออก จึงกำหนดวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 5 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1

ภาพที่ 6 ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1

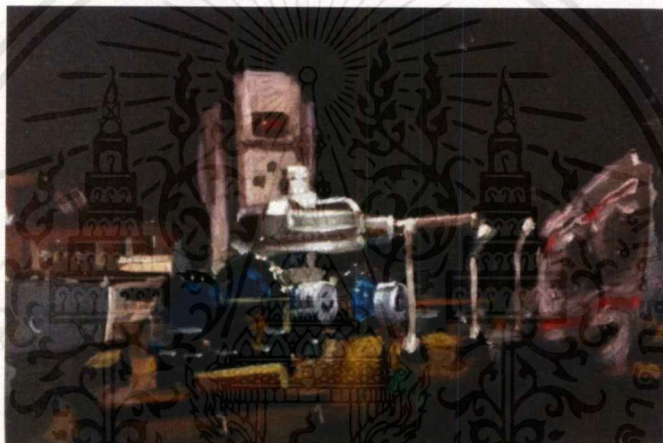
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 1

จากผลงานภาพร่างชุดที่ 1 ทั้งหมดในชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอตัววัตถุที่เป็นเสมือนภาพแทนของสังคมในปัจจุบัน ผ่านการจัดวางโดยมีแรงบันดาลใจมาจากความเป็นเมืองซึ่งในระยะแรกของการสร้างภาพร่างพบปัญหา คือ

1. ไม่รู้สึกถึงความเป็นเมือง
2. การเลือกใช้วัตถุที่จะนำมาสร้างความหมาย ซึ่งในภาพร่างชุดนี้ไม่มีการเจาะจงเลือกวัตถุที่จะนำมาสื่อความหมาย จึงทำให้เป้าหมายของงานไม่ชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 7 ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 2

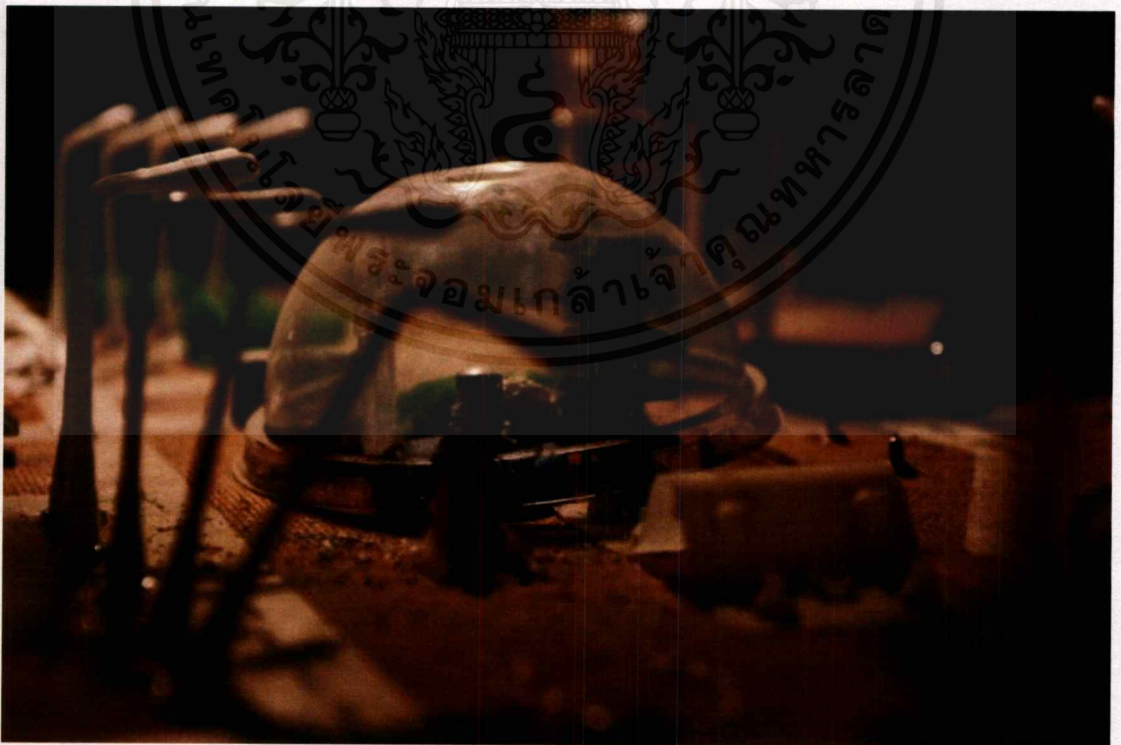
ข้าพเจ้าได้นำปัญหาทั้งหมดจากภาพร่างชุดที่ 1 มาประมวลผล และวิเคราะห์ นำมาพัฒนาและปรับใช้กับภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้เลือกใช้วัตถุที่มีความหมายที่ตรงกับที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อและจัดการองค์ประกอบของภาพให้รู้สึกถึงความเป็นเมืองมากขึ้น โดยการพยายามขยายบรรยากาศรอบนอกให้มากขึ้นและปรับมุมมองของภาพให้เสมือนว่าเราเข้าไปอยู่ในเมืองนั้นจริงๆ ภาพร่างพบปัญหา คือ

1. ยังรู้สึกถึงความเป็นเมืองขนาดนั้น สามารถถ่ายทอดความเป็นเมืองได้มากกว่านี้
2. เนื้อหาที่ต้องการจะสื่อไม่ชัดเจนทำให้วัตถุที่หยิบมาประกอบสร้างดูไม่เข้ากัน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 8 ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 3

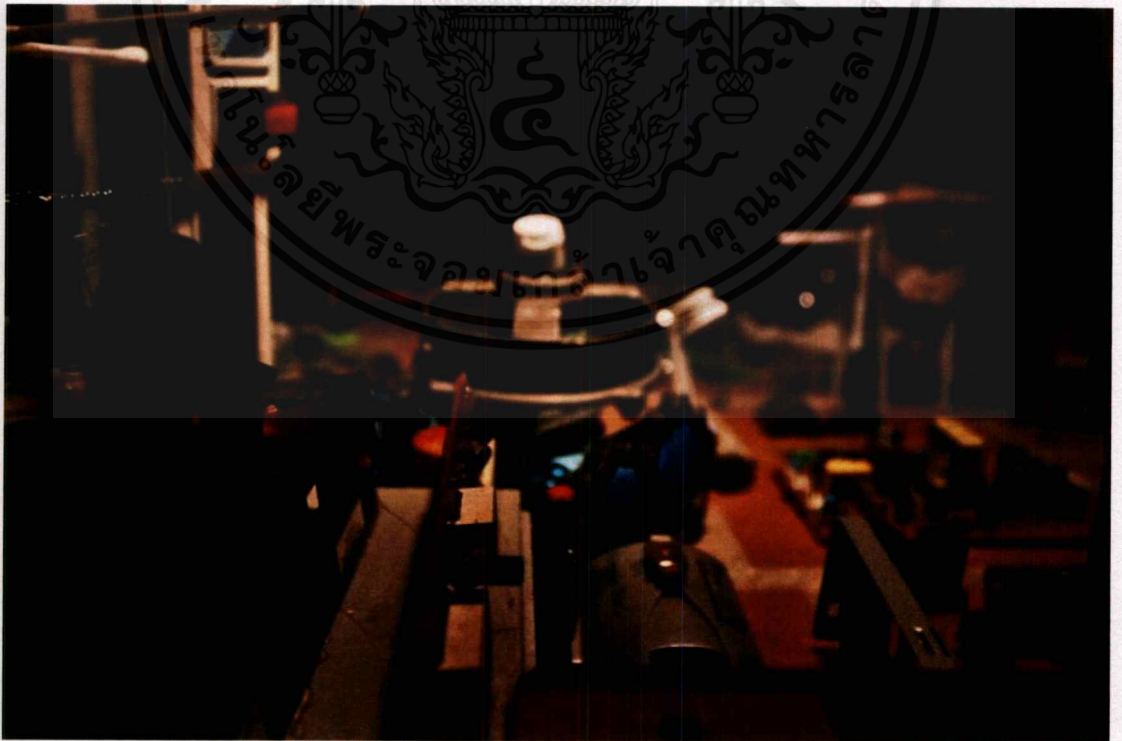

ภาพที่ 9 ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

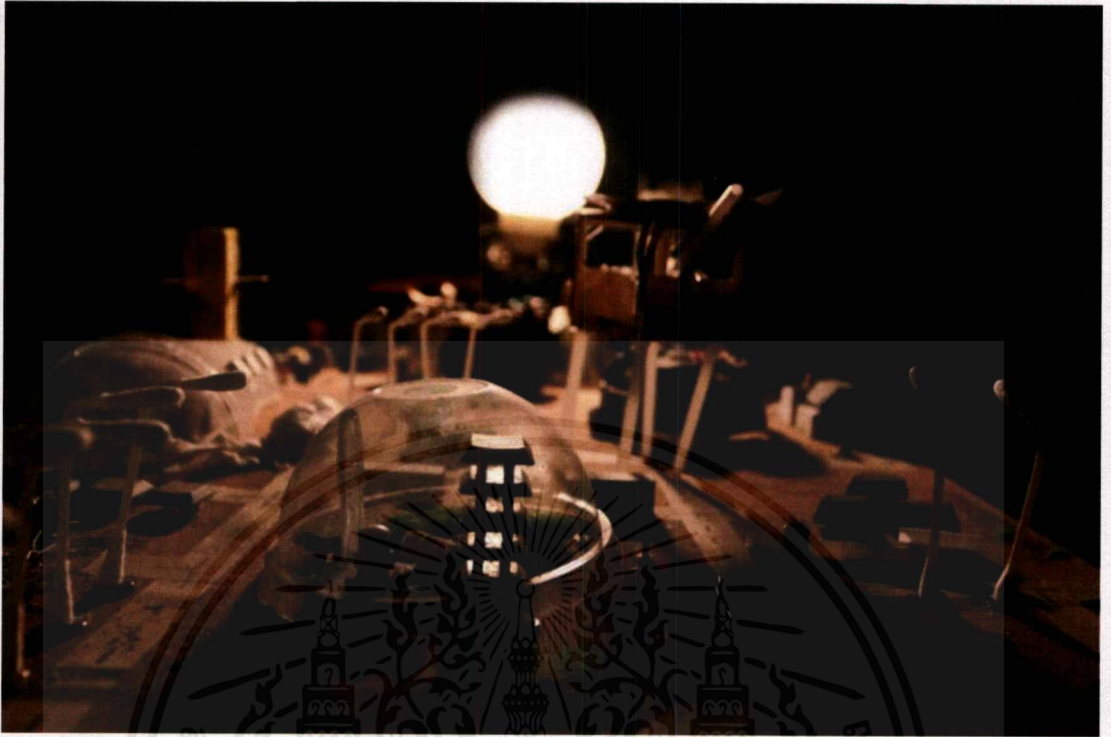

ภาพที่ 10 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 3

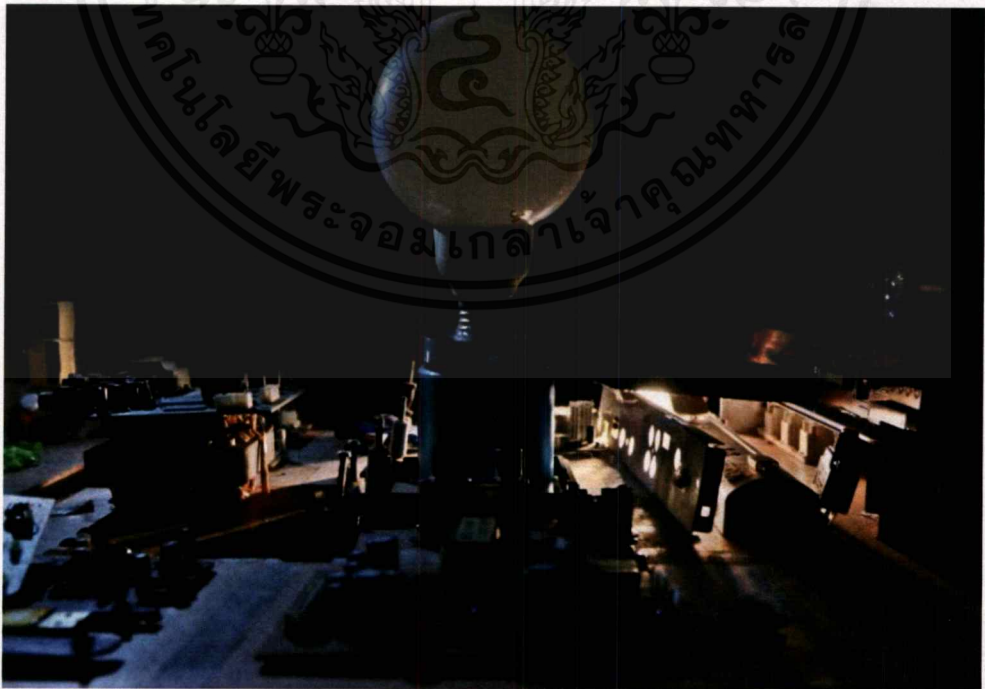

ภาพที่ 11 ภาพร่างชั้นที่ 4 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

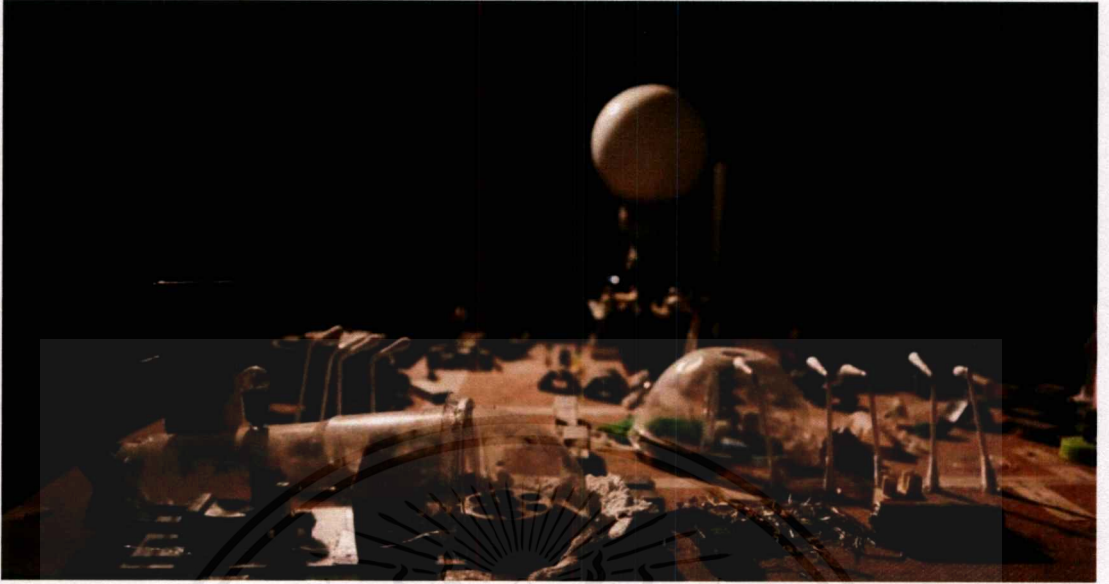

ภาพที่ 12 ภาพร่างชั้นที่ 5 ชุดที่ 3

ภาพที่ 13 ภาพร่างชั้นที่ 6 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

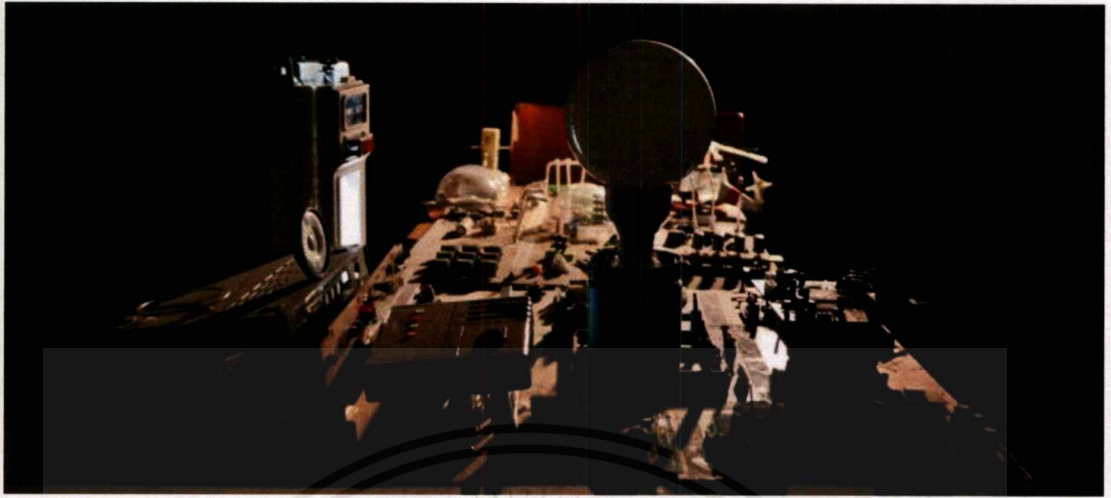

ภาพที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 7 ชุดที่ 3

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 8 ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

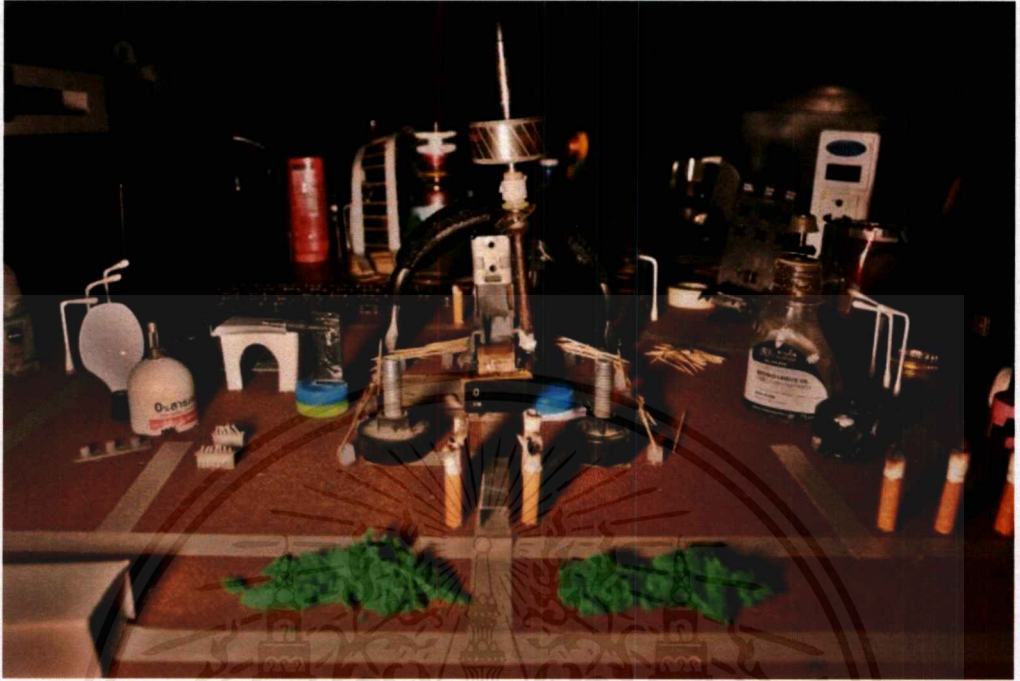
ภาพที่ 16 ภาพร่างชั้นที่ 9 ชุดที่ 3

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 3

ข้าพเจ้าได้นำปัญหาทั้งหมดจากภาพร่างชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 มาประมวลผล และวิเคราะห์นำมาพัฒนาและปรับใช้กับภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้เลือกใช้วัตถุที่มีความหมายที่ตรงกับที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ และจัดการองค์ประกอบของภาพให้รู้สึกถึงความเป็นเมืองในอุดมคติมากขึ้น โดยการพยายามขยายบรรยากาศรอบนอกให้มากขึ้นและปรับมุมมองของภาพให้เสมือนว่าเราเข้าไปอยู่ในเมืองนั้นจริงๆ

จากการพัฒนาและปรับแก้ภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้เลือกแบบร่างชั้นที่ 1 มาเป็นภาพต้นแบบก่อนจะเข้าสู่กระบวนการร่างภาพ สาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกแบบร่างชั้นที่ 1 เพราะมีองค์ประกอบการจัดวางวัตถุให้รู้สึกถึงเมืองในอุดมคติ

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพที่ 17 ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 4

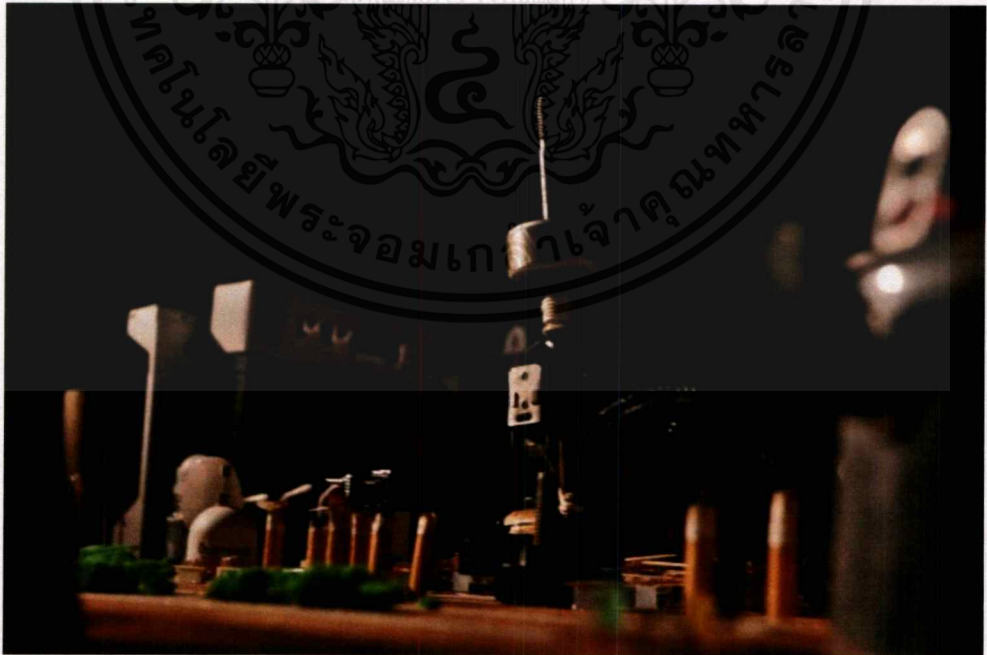

ภาพที่ 18 ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

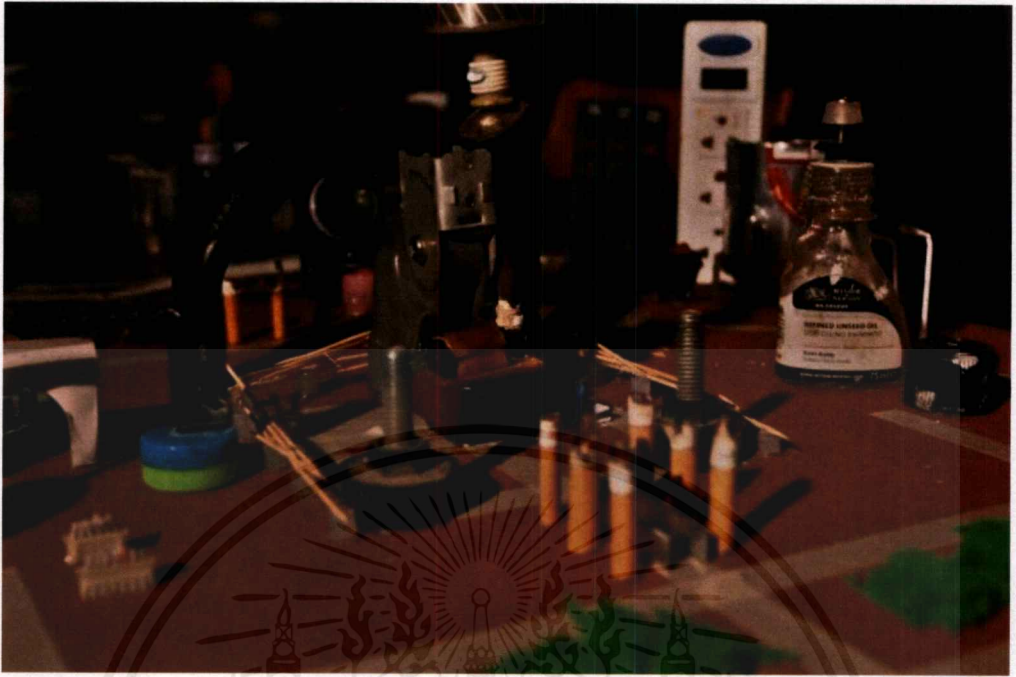

ภาพที่ 19 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 4

ภาพที่ 20 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 4

ภาพที่ 22 ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

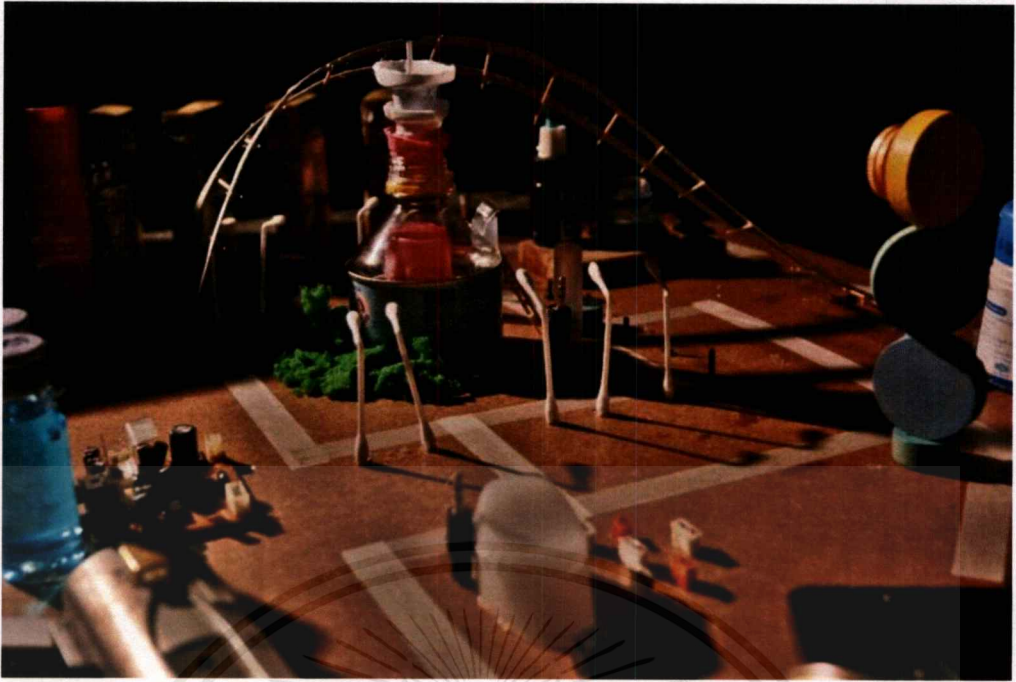

ภาพที่ 23 ภาพร่างชั้นที่ 6 ชุดที่ 4

ภาพที่ 24 ภาพร่างชั้นที่ 7 ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ภาพร่างชั้นที่ 8 ชุดที่ 4

วิเคราะห์ภาพร่างชุดที่ 4

ข้าพเจ้าได้นำปัญหาทั้งหมดจากภาพร่างชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 มาประมวลผล และวิเคราะห์ นำมาพัฒนาและปรับใช้กับภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้เลือกใช้วัตถุที่มีความหมายที่ตรงกับที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ และจัดการองค์ประกอบของภาพให้รู้สึกถึงความเป็นเมืองในอุดมคติมากขึ้น โดยการพยายามขยายบรรยากาศรอบนอกให้มากขึ้นและปรับมุมมองของภาพให้เสมือนว่าเราเข้าไปอยู่ในเมืองนั้นจริงๆ

จากการพัฒนาและปรับแก้ภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้เลือกแบบร่างชั้นที่ 4 และ 7 มาเป็นภาพต้นแบบ ก่อนจะเข้าสู่กระบวนการร่างภาพ สาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกแบบร่างชั้นที่ 4 และ 7 เพราะมีองค์ประกอบการจัดวางวัตถุให้รู้สึกถึงเมืองในอุดมคติ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

รูปแบบในการนำเสนอผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ใช้วิธีการพื้นที่แบบเหมือนจริง โดยใช้ตัววัตถุที่ภาพแทนของสังคมในปัจจุบันนำมาประกอบสร้างเป็นเมืองในอุดมคติ เพื่อลดความตึงเครียดจากสังคมที่ตัวข้าพเจ้าได้รับจากการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน

ขั้นตอนการการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาหาข้อมูล ข้อมูลที่ทำการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ได้มาจากสภาพแวดล้อมและสังคมรอบตัวในชีวิตประจำวัน และข้อมูลจากสื่อร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา เป็นต้น

2. การเก็บบันทึกและรวบรวมข้อมูล ข้าพเจ้าเก็บรวบรวมวัตถุดิบในชีวิตประจำวันแล้วนำมาหาข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุแต่ละประเภทผ่านทางอินเทอร์เน็ต

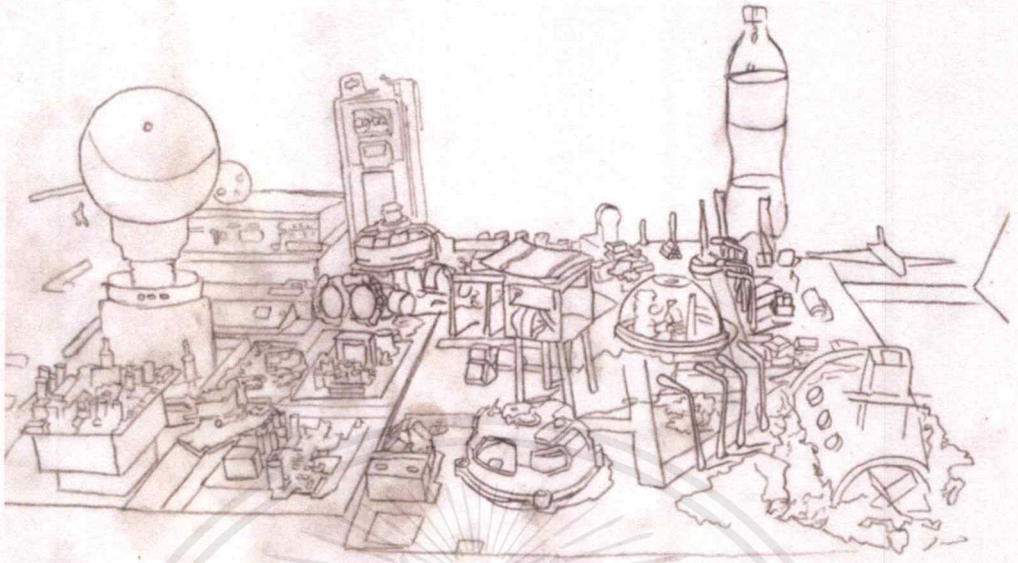
ขั้นตอนการประมวลผลความคิดเพื่อทำภาพต้นแบบ

จากข้อมูลซึ่งเป็นตัววัตถุดิบในชีวิตประจำวันที่มีความหมายสอดคล้องกันนำมาประกอบสร้างเป็นเมืองโดยใช้การสร้างต้นแบบขึ้นเอง เพื่อให้เกิดเป็นเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้า

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม

เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติ หลังจากได้ต้นแบบเป็นเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้าแล้ว ใช้วิธีการถ่ายรูปเพื่อให้เกิดมุมมองที่ต้องการแล้วใช้วิธีการพิมพ์เพื่อให้เกิดบรรยากาศของงานจิตรกรรม โดยมีรายละเอียดซึ่งสามารถสรุปได้เป็นขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

1. การเตรียมผ้าใบ (Canvas) เป็นผ้าผิวเรียบซึ่งบนโครงไม้
2. การร่างภาพ เนื่องจากเป็นการกำหนดองค์ประกอบของภาพ และสัดส่วนของรูปทรงให้มีความแม่นยำสูง ข้าพเจ้าใช้โปรเจกเตอร์ในการขยายและร่างภาพบนผ้าใบที่เตรียมไว้
3. การลงสี ข้าพเจ้าใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เริ่มด้วยการผสมและตีสีเข้าด้วยกัน ให้เกิดเฉดสีตามสีที่กำหนดไว้ในแบบร่าง แล้วระบายลงผ้าใบ ให้เกิดน้ำหนักในชั้นแรกเพื่อคุมอารมณ์ของภาพทั้งภาพ แล้วจึงลงน้ำหนักเพิ่มขึ้นชั้นที่สองเพื่อให้มีเนื้อสีพอที่จะเกลี่ยเนียนแล้วลงทับอีกชั้นเพื่อเกลี่ยเนียนแล้วเก็บรายละเอียดพื้นผิวของวัตถุแต่ละชนิด

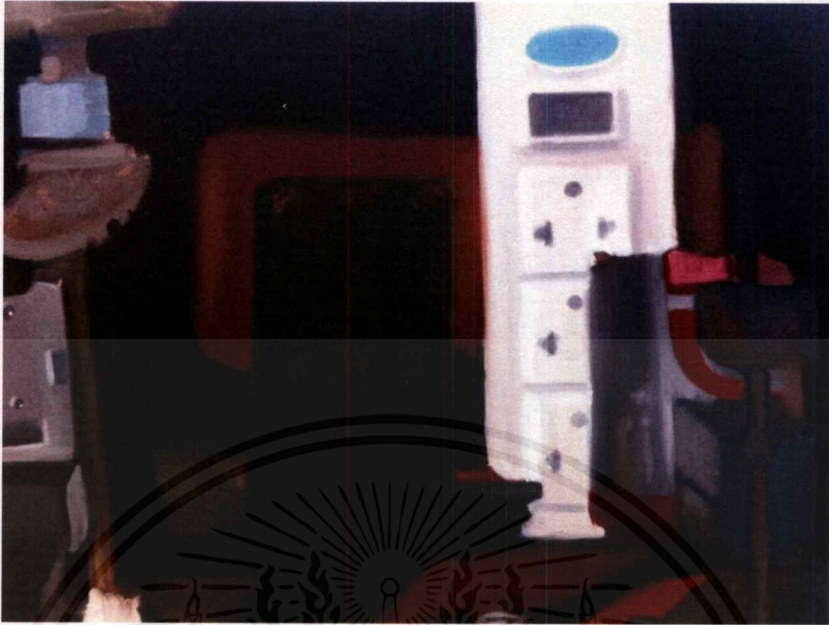

ภาพที่ 26 ถอดลายเส้นเพื่อง่ายต่อการร่างงาน

ภาพที่ 27 ลงน้ำหนักสีแบบรวมๆเพื่อให้มีชั้นสีในการเกลี่ยเนียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 ลงสีชั้นที่สองเพื่อเพิ่มความแน่นของสี

ภาพที่ 29 ลงน้ำหนักชั้นที่สามพร้อมเก็บรายละเอียดพื้นผิวเพื่อความสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าได้แยกการวิเคราะห์การสร้างสรรคผลงานทางจิตรกรรม ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Element) ได้แก่ เส้น (Line) รูปทรง (Forms) พื้นผิว (Texture) สี (Color) น้ำหนัก (Volum) ที่ว่าง (Space) เป็นการจับวางรูปแบบและทัศนธาตุของภาพให้เกิดความสมดุลทางความงามและความเป็นเอกภาพ (Unity) ที่ลงตัว ส่วนที่สอง คือ ส่วนของการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ ได้แก่ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) และความโดดเด่น (Dominance) โดยวัตถุประสงค์หลักในการวิเคราะห์ เพื่อให้มีเป้าหมายในการทำงานอย่างแน่ชัด มั่นคง และมีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเป็นระบบและเป็นการค้นหาสำรวจแนวทางความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นและมีการต่อยอดของผลงานต่อไปในอนาคต

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “หุ่นนิ่งจากสำนึกของสังคมเมือง” ความเป็นสังคมวัตถุนิยม ที่ข้าพเจ้าต้องเจอทุกวันเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนั้น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความวุ่นวาย การเอาัดเอาเปรียบ การกระเสือกกระสนที่จะได้สิ่งของนั้นมา คือสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จากการถูกประเมิณจากวัตถุ ผู้เขียนจึงคิดหาวิธีผ่อนคลายจากสภาวะ ความตึงเครียดนั้น โดยการมองความงามจากวัตถุที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ผู้เขียนรู้สึกประทับใจในความเป็นวัตถุที่จำเป็นต่อชีวิตเราจริงๆทำให้ข้าพเจ้ามีจินตนาการร่วมโดยอ้างอิงการความเป็นเมือง เลื่อนนำเสนอความประทับใจมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพจิตรกรรมชุดนี้ ถ่ายทอดจินตนาการออกมาในรูปแบบของหุ่นนิ่ง

เรื่องราว (Subject)

สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมบริโภคนิยม และการวัดค่าของคนจากวัตถุของสังคมไทยในยุคปัจจุบันนี้ คงไม่แปลกที่สินค้ามีเยื่อ ราคาแพง และได้รับความนิยมจากคนส่วนใหญ่ ที่รู้จักกันในนามสินค้า “แบรนด์เนม” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า หรืออุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างโทรศัพท์มือถือถือนั้น จะเข้ามามีบทบาทในชีวิตของใครหลายๆ คน มากกว่าการเป็นสิ่งของเครื่องใช้ หากยังเป็นเครื่องวัดความมั่งมี วัดความดีงาม ความน่าเคารพ สรรเสริญของคนใน

สังคม สิ่งนี้ถือเป็นวิกฤติทางจิตใจ ทำให้คนในปัจจุบันต้องพยายามทำงานหนักเพิ่มภาระให้ตัวเอง เพื่อหาเงินนำมาซื้อสิ่งของเหล่านั้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับทางสังคม

เนื้อหา (Content)

เนื้อหาในผลงานของข้าพเจ้า ต้องการสื่อถึงความเป็นเมืองในอุดมคติของข้าพเจ้า ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า แต่ละชิ้นจะตัววัตถุที่ถูกลำมาประกอบสร้างเป็นเมืองต่างๆ ที่ต่างจากเมืองของจริงที่เต็มไปด้วยความเป็นวัตถุนิยม แต่ในตัวเมืองของข้าพเจ้าจะเป็นการนำสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตมาประกอบสร้างเป็นเมืองเพื่อบ่งบอกถึงความจำเป็นในการใช้ชีวิต ที่ต่างจากวัตถุนิยมที่ส่วนใหญ่แล้วจะมีราคาแพง จึงทำให้คนในสังคมต้องพยายามทำงานหาเงินเพื่อมาซื้อของแพงๆ ให้เป็นที่ยอมรับในสายตาของคนในสังคม

การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของความเป็นวัตถุ ใช้ตัววัตถุสื่อความหมายในตัวภาพออกมาผ่านวิธีการพื้นที่แบบเหมือนจริงเพื่อให้รู้สึกถึงสิ่งของนั้นจริงๆ ที่ถูกลำมาประกอบสร้างเป็นเมืองในอุดมคติ

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Line)

ภาพที่ 30 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น 1

1. การจัดวางวัตถุให้เกิดเป็นจังหวะทำให้เกิดเส้นนำสายตาที่ส่งผ่านวัตถุแต่ละชิ้นทำให้งานเกิดการเชื่อมโยงระหว่างตัววัตถุ

ภาพที่ 31 วิเคราะห์ทัศนธาตุเส้น 2

2. เส้นนำสายตาที่เกิดจากการเชื่อมโยงรูปทรงของวัตถุแต่ละชิ้นทำให้สามารถสร้างระยะในภาพได้

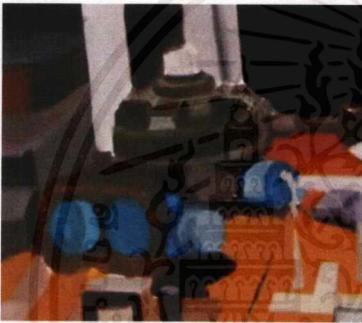
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Form)

ภาพที่ 32 วิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง 1

1. รูปทรงเด่นเป็นรูปทรงที่นำวัตถุหลายชิ้นมาประกอบกันเพื่อเป็นจุดเด่นของภาพ

ภาพที่ 33 วิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง 2

2. รูปทรงรองเป็นรูปทรงที่ใช้วัตถุมาประกอบกันเพื่อสร้างเรื่องราวที่ต้องการจะสื่อในภาพ

ภาพที่ 34 วิเคราะห์ทัศนธาตุรูปทรง 3

3. รูปทรงเลขาคณิตเป็นทรงสี่เหลี่ยมที่มีความแข็งแรงเพื่อบ่งบอกถึงความเป็นเมืองในอุดมคติ

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Texture)

ภาพที่ 35 วิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว 1

1. ใช้วิธีการเกลี่ยเรียบเพื่อสร้างพื้นผิวของวัตถุของเหล็กกลดละเอียดเยียดบางส่วนเพื่อไม่ให้ตัววัตถุเด่นเกินไป

ภาพที่ 36 วิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว 2

2. เป็นวิธีการเกลี่ยเนียนแบบขัดและเก็บรายละเอียดของพื้นผิวเพื่อให้เห็นถึงจุดเด่นของภาพ

ภาพ 37 วิเคราะห์ทัศนธาตุพื้นผิว 3

3. สร้างพื้นผิวด้วยการเกลี่ยเนียนเพื่อสร้างความเบลอให้วัตถุเพื่อให้เกิดระยะของภาพ

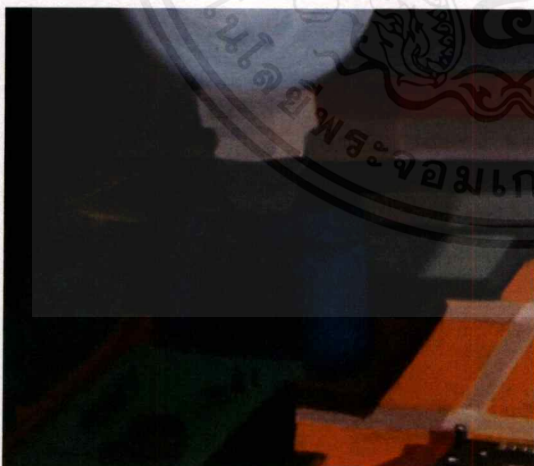
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

ภาพที่ 38 วิเคราะห์ทัศนธาตุสี 1

ภาพที่ 39 วิเคราะห์ทัศนธาตุสี 2

ภาพที่ 40 วิเคราะห์ทัศนธาตุสี 3

1. สีที่มีบทบาทในงานคุมด้วยสีโทนร้อนเป็นใช้สีเพื่อคุมบรรยากาศทั้งหมดของงาน

2. ในตัวงานมีการใช้สีสดเพื่อไม่ให้งานเพื่อสร้างความหลากหลายและเพื่อบงบอกความเป็นวัตถุแต่ละชิ้น

3. สีในเงาเป็นการใช้สีจากบรรยากาศช่วงหลังของภาพมาสร้างน้ำหนักเพื่อให้เกิดระยะในภาพ

ผลงานชิ้นที่ 1 น้้าหนัก (Volume)

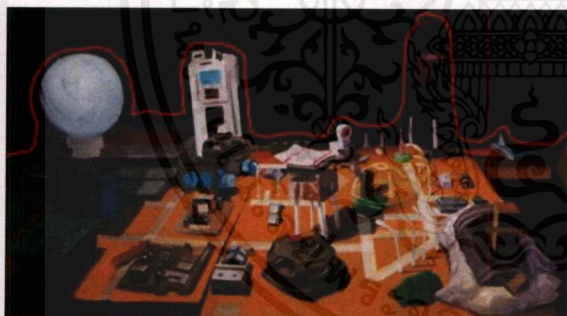
ภาพที่ 41 วิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนักร 1

1. น้ำหนักอ่อนใช้เพื่อเป็นระยะหน้าของภาพเพื่อให้จุดเด่นมีความสว่างโดดเด่นขึ้นมา

ภาพที่ 42 วิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนักร 2

2. น้ำหนักกลางใช้เพื่อเป็นระยะกลางเป็นตัวช่วยเชื่อมระหว่างน้ำหนักเข้มกับอ่อนเพื่อให้งานดูมีความลงตัว

ภาพที่ 43 วิเคราะห์ทัศนธาตุน้ำหนักร 3

3. น้ำหนักเข้มสุดใช้เพื่อจบงานและสร้างระยะความลึกให้แก่ภาพ

ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 44 วิเคราะห์ทัศนธาตุที่ว่าง 1

1. พื้นที่ว่างส่วนหลังใช้เป็นจุดสิ้นสุดของงานเป็นจุดที่ขบขันตัวรูปทรงให้เห็นชัดมากขึ้น

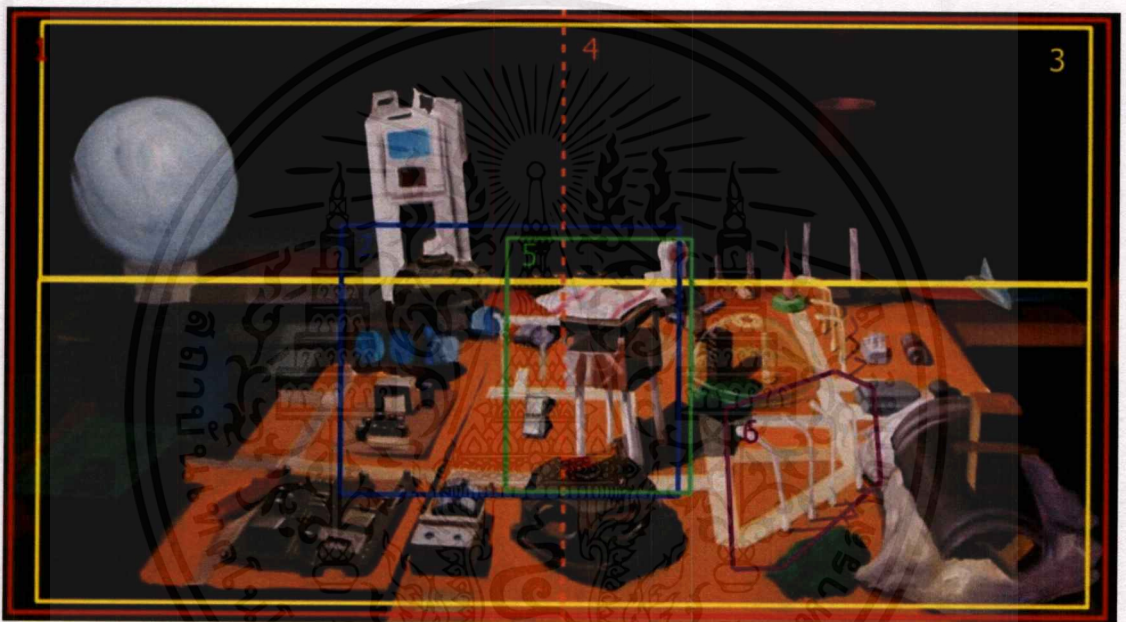

ภาพที่ 45 วิเคราะห์ทัศนธาตุที่ว่าง 2

2. พื้นที่ว่างส่วนกลางภาพทำให้มีพื้นที่ที่ดูสบายตาทำให้การจัดตัวรูปทรงไม่แน่นและดูอึดอัดจนเกินไป

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

การสร้างงานศิลปะเป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความงานที่มีผลกระทบต่อผู้สร้างงาน ประกอบไปด้วยรูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางศิลปะ ผลงานที่สร้างขึ้นข้าพเจ้าได้ใส่ใจในเรื่องขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับความเป็นเมือง โดยการอ้างอิงการจัดวางมาจากสภาพบ้านเมืองในปัจจุบัน การนำทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบในงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้นำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพที่ 46 ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของงานเกิดขึ้นจากชุดสีที่ถูกเชื่อมโยงกันด้วย รูปทรง ชุดสี ที่มีความสอดคล้องกันไปในทางเดียวกันคือความเป็นวัตถุที่ถูกประกอบสร้างขึ้น โดยมีการกระจายรูปทรงที่มีชุดสีโทนเดียวกันไปตามจุดต่างๆเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันไปทั้งงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในตัวตนเกิดจากความ เป็นวัตถุแต่ละชนิดที่มีพื้นผิวแตกต่างกันมาประกอบสร้างให้เกิดเป็นรูปทรง รูปทรงแต่ละรูปทรงในภาพก็มีความแตกต่างกัน และด้วยความเป็นวัตถุหลากหลายชนิดเมื่อมากระทบกับแสงทำให้เกิดค่าน้ำหนักที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความหลากหลายในภาพทำให้ภาพ

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพเกิดขึ้นจากการจัดวางรูปทรงแต่ละรูปกระจายไปยังส่วนต่างๆของภาพไม่หนักส่วนไหนส่วนหนึ่งมากเกินไป และด้วยการกระจายสีกลางของภาพไปยังบางส่วนที่ดูหลุดออก จากภาพทำให้เกิดความสมดุล

ความสัดส่วน (Proportion)

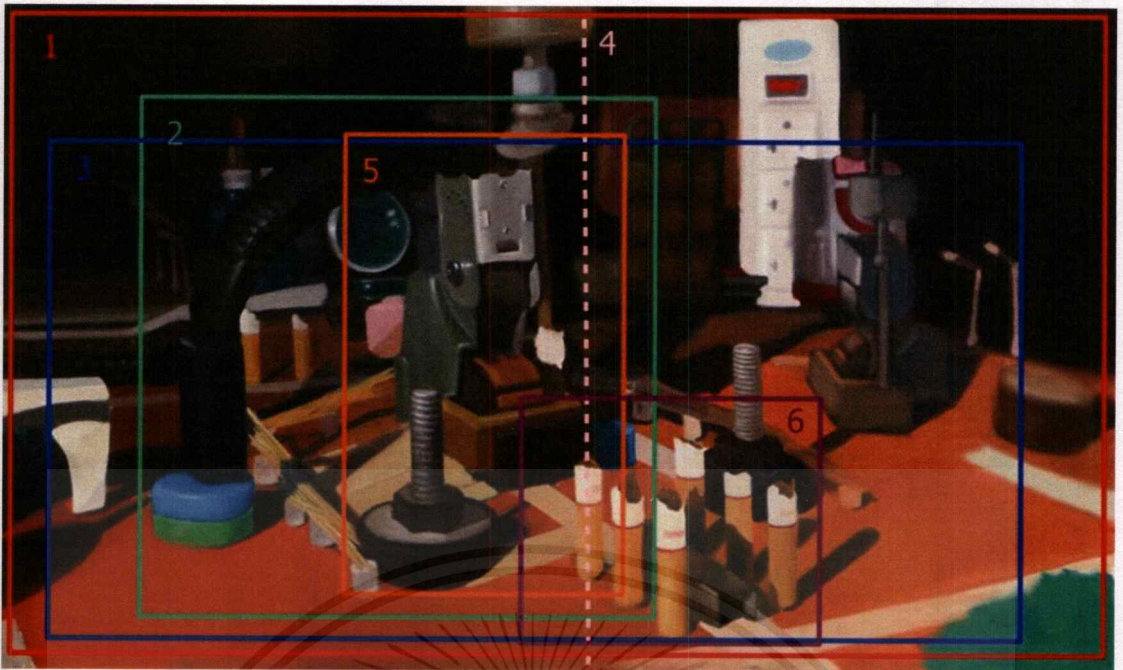
สัดส่วนในภาพแบ่งออกเป็นสองส่วนคือส่วนหน้าที่เป็นส่วนสำคัญของภาพและส่วนหลังที่เป็นส่วนรอง ในส่วนระยะหน้านั้นมีความสำคัญเพราะเป็นเนื้อหาของภาพจึงต้องการสัดส่วนที่มากกว่าส่วนหลัง ในส่วนหลังของภาพเป็นพื้นที่ว่างเพื่อทำให้สัดส่วนของระยะหน้าโดดเด่นขึ้น

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในภาพเกิดจากความ เป็นวัตถุที่นำมาประกอบสร้างและจัดวางอยู่ตรงจุดกลางของภาพที่มีเส้นนำสายตาไปสู่จุดเด่นของภาพและความเป็นผิวที่แตกต่างกันของรูปทรงเด่นทำให้เกิดรายละเอียดที่มากขึ้นกว่าจุดอื่น

ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในภาพเกิดจากการจัดวางรูปทรงให้เกิดจังหวะการเคลื่อนไหวของภาพเป็นเส้นนำสายตาไปสู่จุดต่างๆในภาพ

ภาพที่ 47 ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 2

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของภาพเกิดจากสีกลางของภาพที่ถูกกระจายไปสู่สีอื่น ทำให้สีที่ดูโดดเด่นกลมกลืนเป็นบรรยากาศเดียวกันกับภาพได้และด้วยความเป็นรูปทรงที่ถูกประกอบสร้างจากวัตถุถูกกระจายไปทั่วภาพทำให้ภาพเกิดความกลมกลืนกัน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในภาพเกิดจากพื้นผิวและชุดสีของวัตถุที่ต่างทำให้เกิดความหลากหลายขึ้นในภาพที่สามารถสร้างทัศนธาตุและเนื้อหาต่างๆได้

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพเกิดจากการจัดวางรูปทรงต่างๆที่ถูกกระจายออกไปในแต่ละจุดเพื่อไม่ให้จุดไหนจุดหนึ่งดูโดดเด่นเกินไปทำให้เกิดจังหวะและเส้นนำสายตาทำให้ภาพดูไปด้วยกันได้ทั้งภาพ

ความสัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในภาพถูกแบ่งออกเป็นครึ่งหนึ่งของภาพเพื่อข้บเน้นตัวจุดเด่นให้มีความโดดเด่นมากขึ้น

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในภาพเกิดจากขนาดของตัวรูปทรงที่มีขนาดใหญ่กว่าส่วนอื่น และน้ำหนักที่ถูกข้บเน้นมมากกว่าจุดอื่นทำให้เกิดความเป็นเด่นในภาพ

ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงเดียวกันที่ถูกซ้ำกันจนเกิดเป็นเส้นนำสายตาในภาพที่นำไปสู่ส่วนต่างๆของภาพ และด้วยความเป็นน้ำหนักอ่อนเข้มที่แตกต่างกันทำให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในภาพ

ภาพที่ 48 ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงาน ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของภาพเกิดจากสีกลางของภาพที่ถูกกระจายไปสู่สีอื่น ทำให้สีที่ดูโดดเด่นกลมกลืนเป็นบรรยากาศเดียวกันกับภาพได้และด้วยความเป็นรูปทรงที่ถูกประกอบสร้างจากวัตถุถูกกระจายไปทั่วภาพทำให้ภาพเกิดความกลมกลืนกัน

ความหลากหลาย (Variety)

เส้นในภาพมีหลายรูปแบบ เส้นตั้งเส้นนอนเส้นโค้งที่ทำให้เกิดรูปทรงที่แตกต่างกันในแต่ละจุดและด้วยความเป็นวัตถุที่มีชนิดที่ต่างกันทำการเกิดน้ำหนัก พื้นผิว ชุดสีที่ต่างกันทำให้เกิดความหลากหลายขึ้นในแต่ละรูปทรง

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพเกิดจากการจัดวางรูปทรงต่างๆที่ถูกกระจายออกไปในแต่ละจุดเพื่อไม่ให้จุดไหนจุดหนึ่งดูโดดเด่นเกินไปทำให้เกิดจังหวะและเส้นนำสายตาทำให้ภาพดูไปด้วยกันได้ทั้งภาพ

ความสัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในภาพแบ่งออกเป็นสองส่วนคือส่วนหน้าที่เป็นส่วนสำคัญของภาพและส่วนหลังที่เป็นส่วนรอง ในส่วนระยะหน้านั้นมีความสำคัญเพราะเป็นเนื้อหาของภาพจึงต้องการสัดส่วนที่มากกว่าส่วนหลัง ในส่วนหลังของภาพเป็นพื้นที่ว่างเพื่อทำให้สัดส่วนของระยะหน้าโดดเด่นขึ้น

ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในภาพเกิดจากการจัดวางรูปทรงที่มีความหมายและความสำคัญไว้ตรงจุดกลางภาพ ประกอบด้วยเส้นนำสายตาที่เกิดจากรูปทรงรอบข้างที่เรียงตัวกันนำไปสู่จุดเด่นของภาพทำให้เกิดความโดดเด่นขึ้นในรูปทรง

ความเคลื่อนไหว (Movement)

รูปทรงเดียวกันที่ถูกซ้ำกันจนเกิดเป็นเส้นนำสายตาในภาพที่นำไปสู่ส่วนต่างๆของภาพ และด้วยความเป็นน้ำหนักอ่อนเข้มที่แตกต่างกันทำให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนชุด “หุ่หนึ่งจากสำนึกของเมือง” มีจุดประสงค์หลักเพื่อตอบสนองและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจินตนาการส่วนตนที่มีต่อสังคมในปัจจุบันโดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจและอิทธิพลในการสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนชุดนี้มาจากการสังเกตคนในสังคมที่สังคมวัตถุนิยม ให้ค่ากับวัตถุมากเกิดความจำเป้น ทำให้เกิดความต้องกรมากเกินไปทำให้สังคมเกิดปัญหาข้าพเจ้าจึงต้องกรสร้างเมืองในอุดมคติขึ้นซึ่งเป็นเมืองที่เกิดจากวัตถุในชีวิตประจำวันประกอบสร้งขึ้นโดยค่านึงถึงทัศนะชาติ และองค์ประกอบทางศิลปะที่เกิดขึ้นในภาพเพื่อให้เกิดเป็นเมืองในอุดมคติ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานของข้าพเจ้า คือ การเลือกหามุมมองที่จะสื่อถึงความเป็นเมืองในแบบต่างๆ ได้ยาก และด้วยกรประกอบสร้งตัววัตถุแต่ละชั้นที่มีความหมายต่างกันทำให้กรเลือกหาวัตถุนำมาสื่อความหมายในงานยากขึ้น วิธีการปรับแก้จนสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ทำกรประกอบสร้งเมืองขึ้นให้ดูหลากหลายโดยการเลือกใช้วัตถุที่มีความแตกต่างจากต้นแบบแรก

ในการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ศึกษานันท์กข้อมูล เริ่มตั้งแต่ที่มาของแรงบันดาลใจ อิทธิพลจากสิ่งต่างๆ จากสังคมในปัจจุบัน มีการพัฒนาเพื่อให้แนวความคิดและรูปแบบของวิธีการนำเสนอจนถึงการวิเคราะห์หาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างสร้งสร้งงานและปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จลุล่วง

เอกสารอ้างอิง

สังคมและโครงสร้างทางสังคม 2556. [Online]. Available : <https://sites.google.com/site/khwayvthaymdtanxy>

วันที่ค้นข้อมูล : 20 ธันวาคม 2560

วิกฤติทางใจ จากค่านิยมทางวัตถุ 2557. [Online]. Available : <http://www.bejame.com/article>

วันที่ค้นข้อมูล : 17 กุมภาพันธ์ 2561

แนวคิดการสร้างภาพแทน (Representation) 2556. [Online]. Available : <https://phdcommunication.wordpress.com/2013/03/07>

วันที่ค้นข้อมูล : 17 กุมภาพันธ์ 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

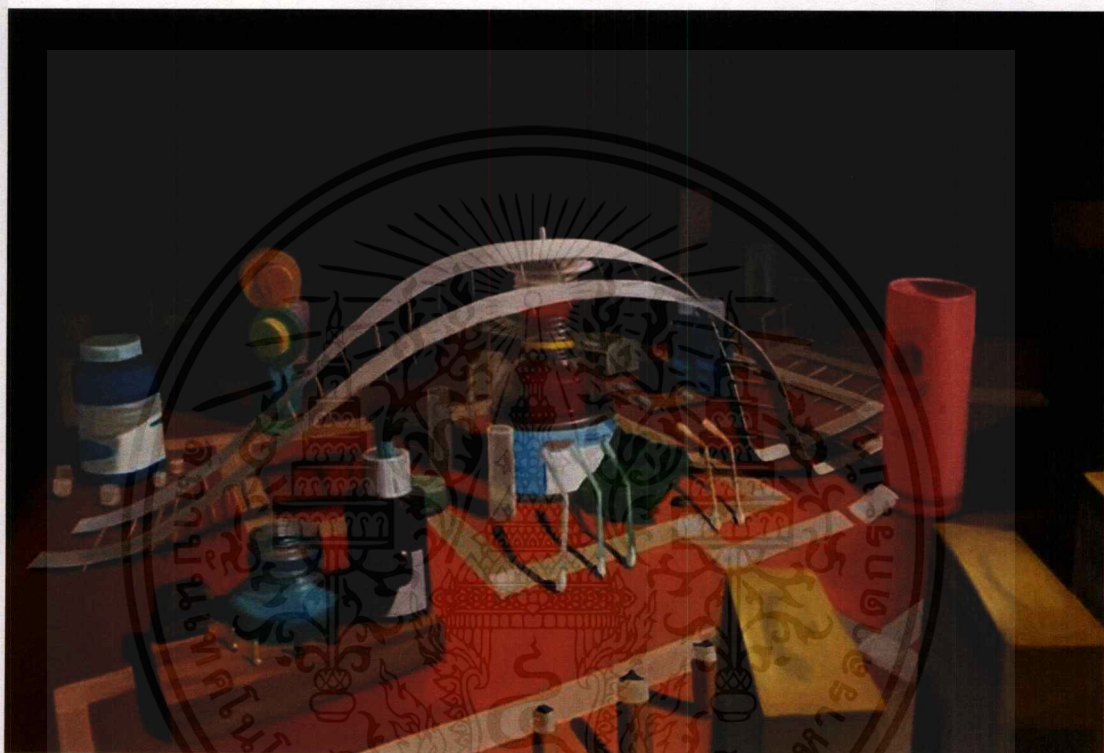
ภาพที่ 49 ชื่อภาพ หุ่นนิ่งจากสำนักของเมือง 1
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 180 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50 ชื่อภาพ วัดตุจกสำนึกของเมือง 2
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 170 x 100 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 51 ชื่อภาพ วัตถุจากสำนึกของเมือง 3
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 150 x 110 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล อัญญา สวงนทรัพย์
วัน เดือน ปีเกิด 27 มกราคม 2539
ที่อยู่ 68/684 หมู่บ้าน อมรทรัพย์ ถนนอยู่วิทยา แขวงกระทุ่มทาย เขตหนอง
จอก กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดราชบารุง
2556 โรงเรียน บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4
2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาจิตรกรรม

